

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

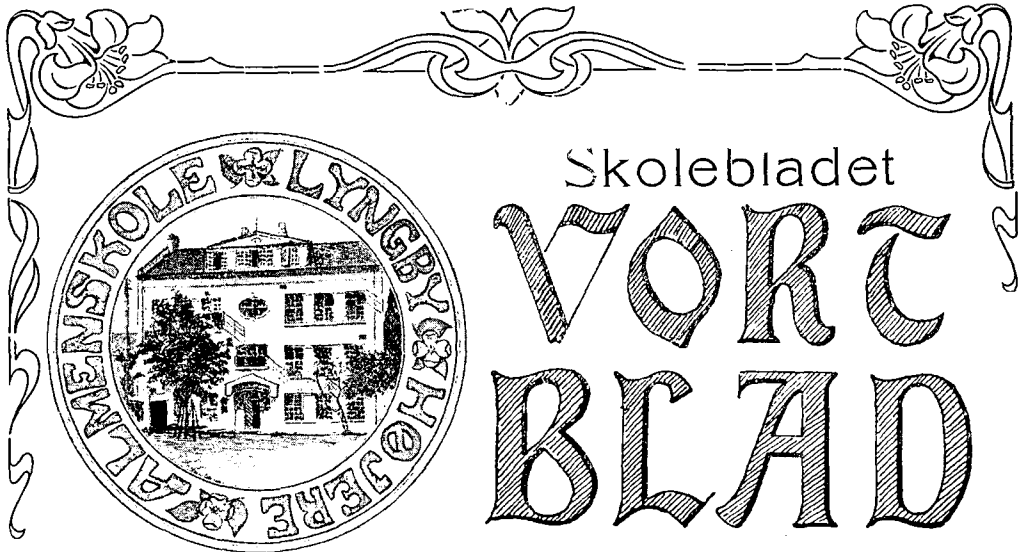
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet
**VORT
 BLAD**

Nr. 10.

Mandag d. 1. Marts 1915.

3. Aarg.

Post festum.

Skolefesten den 21. Februar 1915.

1. *Nihil sine labore,*

Hvad er en Fest, kære Læser? Jeg ser allerede i Aanden det højtidelige Svar: „En Fest er en Tilstand, hvorigennem Mennesker, samlede i Glæde over et eller andet for dem fælles, giver deres Stemning og gode Humør Udslag i Form af Sang, Tale, Dans osv.“, kort sagt en Fest er — for at tale med Professor Tusgaard — „en Tilstand, hvor man ved Hjælp af Aandens Vinger fries for Materiens Smuds!“ Skudt forbi — kære Læser — rent forbi! Hvis Du virkelig tror det, kender Du kun den ene Halvdel af Festen. Den anden Halvdel er (after Tusgaard) „et ulogisk Sammensurium af afuistisk Nønsens“, bl. a. bestaaende af Holbergs Hat, Baggesens Støvler, iturevne Blade af Hostrups Komedier, en Maanedes Arbejde med Prøver, Holger Danskes Skæg, Slid med

Rim, Sofie Ørsteds Skørter, Stikord, F. D. F. Dreng, Sangprøver m. m. m. — — — Se, det var den anden — den Dig ubekendte Halvdel. — — —

Og af alt dette skal der skabes en Fest! Men hvorledes? Ja, Læser — kender Du den kosmologiske Teori, der antager, at Verden oprindelig var een stor Taage, hvor alt var intet og intet alt, og hvor Taagemasserne saa efterhaanden adskilte sig i Grupper, som atter delte sig i endnu mindre Enheder? Taagemasserne fortættede sig, Grupperne blev til tindrende og lysende Solsystemer, og de endnu mindre Enheder i Verdensaltet blev til Planeter indenfor Solsystemerne. Der kom med andre Ord *System* i Taagen. Og paa ganske samme Maade er det *Systemet*, der skaber en Skolefest ud af alt det ovennævnte Ragelse. I Systemet findes der 3 Hovedfaktorer: *Frk. Jensen, Frk. Højlund og Rimsmedene.* — —

Først kommer Frk. Jensen og tager — efter en forud lagt Plan — de iturevne Blade af Hostrups Komedier, Stikordene og en Maanedes Slid med Prøver

— og indstuderer ved Hjælp af disse Ting en Komædie. Derefter kommer Frk. Højlund og tager Holbergs Hat, Baggesens Støvler, Holger Danskes Skæg, Sofie Ørsteds Skørter samt F. D. F. Drengene — og laver derudaf en Række Tableauer. Og tilsidst kommer saa Rimsmedene og tager Slidet med Rimene paa deres Kappe — og smeder af dette Materiale en Prolog og en Række Sange. — —

Og saa er vi færdige! Ja, ganske rigtig — men kun til at begynde! For nu skal Frk. Jensen ved Hjælp af ovennævnte Ting ud af Peter Nielsen skabe en Professor (det er nu ikke saa svært), ud af Jenny Jensen en Frøken Tusgaard (hvad ogsaa nok kan lade sig gøre), og ud af Svend Thorsen en forelsket ung Mand (hvad der er *meget* svært), og ud af Margrethe Høgsted en sød, ung og forelsket Pige (hvad der er overordentlig let), fremdeles give Dr. Ask, alias Torkil Knudsen, Tone i Livet (umuligt) osv. — —

Derefter kommer Frk. Højlund og giver Poul Larsen Holger Danskes Skæg paa, Frk. Asmussen Sofie Ørsteds Skørter, Gustav Frederiksen Holbergs Hat, Torkil Knudsen Baggesens Støvler osv. osv. — —

Og alt imedens har Rimsmedene ved Viddets Esse smedet en Prolog og 3—4 Sange.

Sandelig: Nihil sine labore.

2. Som man saar, skal man høste.

Det er jo heldigvis aldeles unødvendig nærmere at beskrive selve Festaftenen, da alt og alle, der blot i mindste Maade havde nogen Tilknytning til Skolen, var til Stede. Og hvorfor saa udviske det sikkert overordentlig gode Indtryk med nogle banale Ord? Vi skal

indskrænke os til kort at sammenfatte, hvad der skete, og saa iøvrigt kun føje nogle enkelte Bemærkninger til hist og her. — —

Aftenen aabnedes med en

Prolog,

forfattet af Svend og Peter Thorsen. Den røde Traad i Prologen var den Rolle, som Protokollen spiller i Elevens Liv, lige fra han kommer *ind* i Skolen med ABC'en i den ene Haand og Mor ved den anden, indtil han gaar *ud* af Skolen med højvidenskabelige Bøger i *begge* Hænder. Prologen gjorde — vel særlig paa Grund af dens aktuelle Karakter — megen Lykke, og dens Fremførere, Svend Klausen og do, Thorsen, maatte synges sidste Vers da capo, hvor de to nybagte Studenter af Glæde over at være sluppet for Protokollens Regimente overgivent, men tillige med en vis Vemod synger:

Men saa vi jo Studenter blev,
det *staar* i Protokollen!

Med akademisk Borgerbrev,
som *trods* Protokollen.

Men *den* og *Skolen* Minder ga',
som vi vil hædre her i Dag,
derfor ta'r vi nu Huen a'
for *den* og Protokollen!

Klapsalver. Tæppet ned. Pavse.
Tæppet op:

„Feriegæsterne“.

Man maa indrømme, at Valget af denne Komædie var meget heldig, thi med dens Hentydninger til Skoleliv, med dens Blanding af Nøgtørnhed og Romantik, Kærlighed og Fugleskræmsel tillige med dens mange pudsige Situationer, afgav den udmærket Stof til en god Skolekomædie. Uden at overdrive kan vi sikkert ogsaa sige, at Udførelsen var Komædien værdig; særlig Professor Tus-

gaard, Frk. Tusgaard og Jørgen udførte deres Roller med Bravour, og den største Del af Bifaldet var derfor sikkert rettet til disse Rollers Indehavere, Peter Nielsen, Jenny Jensen og Carl Peter Nielsen. Publikum lod til at omfatte samtlige Optrædende med Sympati — ikke mindst „de unge elskende“, men „han“ og „hun“ er jo altid paa Forhaand sikker paa forstaaende Ømhed!

I P a v s e n

mellem Komædie og Tableauer spillede Hr. Sterup-Møller og Frk. Jenny Jensen Violin med Frk. Gerda Martensen ved Klaveret. Vi har desværre ikke Forstand paa Musik, men efter Publikums Bifald at dømme var det henrykt. Komponisterne var da heller ingen ringere end Beethoven og Chopin — —

Vi tager sikkert ikke Fejl, naar vi hævder, at Publikums *Stemning* fik sit bedste Udtryk i

T a b l e a u e r n e .

Dette er jo overordentlig forstaaeligt, thi rent bortset fra, at ogsaa de var sat udmærket i Scene, er det jo en Kendsgerning, at Tilskuerne altid er glade, naar *de selv* kan faa Lov til at deltage aktivt, — og det kunde de jo netop her, hvor der forud for hvert Tableau blev sunget en Sang. Særlig „Holger Danske“, „Den lille Hornblæser“ og „Danmark“ gjorde Lykke, og ved disse Tableauer lød henholdsvis Sangene „I alle de Riger og Lande“, „Dengang jeg drog af Sted“ og „Der er et yndigt Land“ med fuldtonig Kraft. — —

Senere samledes Tilskuere og Aktører, Lærere og Elever om Kaffebordene, og med korte — meget korte — Mellemrum afbrødes Kaffe-drikningen af

T a l e o g S a n g .

Frk. Jensen, Gustav Frederiksen samt Helge og Torkil Knudsen havde skre-

vet Sange. Særlig G. F.s gjorde megen Lykke, men der fandtes da ogsaa et saa vellykket Vers som dette:

Nu vil jeg ikke Musen presse mer,
med dette Vers jeg tager Afsked her,
og gid nu Skolen leve længe maa
og mangen Skolefest som denne faa.

Af et Utal af Taler finder vi særlig Grund til at nævne Hr. Thyssens og Provst Hjortkjærs. Vor Forstander fastslog i velvalgte Ord Skolens Opgave og karakteriserede Forholdet mellem Lærere og Elever, Hjem og Skole. Provsten bragte Skolen og dens Lærere en Tak for den udmærkede Maade, hvorpaa de havde forstaaet at løse deres Opgave som Opdragere. Fra Elevernes Side havde Karen Stub og Helge Kuudsen Ordet. Men

K l o k k e n b l e v m a n g e,
og ved 11-Tiden sluttede Festen. Og ikke een nægtede, at den havde været vellykket. Ja, Læser, nu kan Du komme med *din* Forklaring af, hvad en Fest er, thi naar Forberedelserne er forbi og Resultatet kommer, ja, saa er det jo ganske rigtigt, at en Fest maa karakteriseres som „en Tilstand, hvori Mennesker, samlede i Glæde over et eller andet for dem fælles, giver deres Stemning Udslag i Form af Sang, Taler, Dans osv.“ Den *var* vellykket. Sandelig: Dyden belønnes. Som man saar, skal man høste.

3. . . . Men Hjernen daares let udi Sommernatten . . .

Da Publikum gik hjem, troede det, at det havde været til Fest! Hvor naragtigt! Nej, kun de optrædende, de, som havde haft Lejlighed til at se *bag* Kulisserne, havde været til Fest. *De* havde festet, thi hvad havde de ikke

set?! Danmarks hedengangne Store færdedes mellem saadanne Stympere som vi! Særlig i sidste Akt af „Feriegæsterne“ var det rent galt, thi medens den stille Sommeraftens Maane kastede sit milde, dunkle Lys over Kammerraadens Have, hvor de Spillende efter vellykket Løsning af alle Konflikter begav sig ud paa en fredelig Spadseretur, „medens Mulmet bygger i Skoven“, kunde man

bag Kulisserne

se de mærkeligste Ting. Vor store Komedieskriver Baron, Professor Ludvig Holberg stod lænet op ad en Væg og læste i et Eksempplar af Hostrups Komedier, som en af Skuespillerne havde lagt fra sig. Hans Ekscellence blev dog snart færdig, thi med et overbærende Smil lagde han Bogen fra sig og forsvandt i en Taage, endnu før undertegnede fattige Student havde faaet Tid til at nærme sig den store Legatstifter. Dog — det var sikkert godt for Holberg, thi kort efter kom Holger Danske trampende i sømbeslaaede Sko, og denne Kæmpekarl skal efter Sigende ikke kunne udstaa Folk af Holbergs Type. Og hvad kunde der saa ikke være sket? O Rædsel! — Og Baggesen, den Gavtyv, som paa Scenen saa pænt nøjedes med at læse op for Sofie Ørsted, gav hende reverenter talt et Kys henne i en Krog helt bag ude. Den gode Baggesen troede jo ikke, der var nogen, der saa ham! — — — — —

Dagen derpaa

var der ikke længere romantisk oppe bag Kulisserne paa Hotel Rustenborg. Koldt og øde var der. Væltede Stole, Klæder henkastede hist og her var de eneste Tegn paa Gaarsdagens Liv. Og alt det, vi havde set den foregaaende Aften, hvor var det? Pst væk!

Sandelig: Baade Hjerne og Hjerte daares let udi Sommernatten.

Sv. Th.

I Norge, da Krigen brød ud.

III.

Med Bil gik det 2. August Kl. 7 Morgen ned til Østbanen. Der var myldrende fuldt af Folk, og Avisdrenge- ne spredte Dagens store Nyhed: *Verdenskrigens Udbrud, Tyskernes Krigserklæring til Rusland.*

Det er ikke for meget sagt, at alle grebes af en Uhygge, som aldrig glemmes. Ingen Smil, ingen Latter, febrilsk Højrosthed ved Rejsegodsudskrivningen, Avislæsning i hvert eneste ledigt Øjeblik, hurtig Indstuvning i Vognene og utaalmodig Venten paa Afgangssignaler — det var Stilen.

Toget var overfyldt med Tyskere. De fleste vidste kun, at der var erklæret Mobil. De var jo ude af Stand til at begribe Telegrammerne i de norske Aviser, skøndt enkelte gjorde ihærdige Forsøg derpaa.

Gennemgaaende var de *meget* rolige. Paa alle Stationerne samledes de udenfor Vognene i diskuterende Klynger — ellers sad de roligt paa deres Pladser og smaasnakkede. Deres Videlyst var ikke svækket, skøndt man skulde synes, at én eneste Tanke maatte have behersket dem. De fulgte nøje Rejsen i deres Bådecher, studerede alle dens Oplysninger og undersøgte Kortbladene. De vilde dog have alt med for Pengene. Deres eneste Ængstelse var, at de ikke skulde slippe hjem, men blive standset i Trelleborg. De spiste godt, fik sig nu

„VORT BLAD“.

Ekspedition:

Hilmer Gudmundsson: H vedgaden 44. Telefon 101.

Annoncekontor:

Poul Larsen: Virumgaard, Lyngby. Tlf 132.
(Redaktion hos Redaktørene.)

Abonnement:

Skoleabonne ter: 35 Øre pr. Kvartal.
Abonnenter i Lyngby: 40 " " "
Udenbys-Abonnenter: 50 " " "

Skyttekorpset, for at melde mig til Tjeneste. Man var kommet hjem — ikke for at glemme Pligterne, men for at opfylde dem af yderste Evne. I disse mærkelige Dage, var der kaldt stærkere og varigere paa En, end nogensinde før, og selv om vi hidtil forskaanedes for Krigens Rædsler, har vi dog intet Fribrev modtaget paa Fremtiden.

Det gælder saa om, at vi er rede, hvis Skyerne splittes og Lynet rammer det Land, det er *vor* Hæder og Pligt at væрге. 554.

og da en lille Lur og pludrede bagefter videre. Jeg kan ikke nægte, at denne Ro imponerede mig. I Engelholm forsvandt de alle for at skifte Tog.

Rejsen var utrolig langsommelig. Tiden sled sig uforskammet, pinagtigt hen. Aviserne tyggedes og tyggedes. Svenske Dagblade kom til, men bragte intet Nyt. Paa Göteborg Station saa vi de blaa-gule Indkaldelsesordre, og paa Torvet i Helsingborg var der pakfuldt af Landstormsfolk. Da vi holdt ved en Landstation, hørte vi Kirkeklokkerne ringe.

Mange, mange Øjne spejdede fra Færgen over Sundet op mod Kullen, hvor de berygtede tyske Skibe efter Sigende skulde ligge. Der var imidlertid ingen, og Aftenmørket havde forøvrigt ogsaa hindret os i at opdage noget som helst, hvis der havde været noget. Da vi rullede med Toget fra Helsingør mod Lyngby saa vi atter Mængder af indkaldte, som skyndte sig til deres Stillingspladser. Vi kunde nu af de danske Blade faa at vide, hvilke Aargange der var purret ud, og Kongens Budskab stod med store, højtidelige Typer i Spidsen.

Kl. ca. 12 om Aftenen var vi endelig hjemme paa „Bjørne“. Huset laa her da endnu! Og en halv Time senere havde jeg Telefonforbindelse med

PROLOG

ved

Skolefesten den 21. Feb. 1915.

Af Svend og Peter Thorsen.

1. Vi kom i Skole samme Dag
2. og *straks* i Protokollen.
1. Og sammen græd vi højt — Uha!
2. Af Skræk for Protokollen:
1. Dog senere vi Modet bød,
vi led jo ingen større Nød,
og glad vi aad vort Smørrebrød,
2. og *glemt* var Protokollen.
2. Snart blev jeg Duks og Førstemand!
1. (gnaven) Det staar i Protokollen.
2. *Du* var og blev en Klodrian.
1. Atter Protokollen!
2. Vi ku' dog ikke skilles ad,
den ene hos den anden sad,
vi to gav Stof til hvert et Blad
1. i *Straffe*protokollen!
2. *Jeg* klared alle Prøver flot,
1. det ses af Protokollen.
2. *Du* høstede kun Skam og Spot.
1. Atter Protokollen!

2. Jeg hjalp dig jo, saa godt jeg ku',
kan du ikke huske det endnu?
Jeg syn's du bli'r saa gram i Hu!
1. (forbitret) Vil *du* holde Protokollen!
1. Ved Bladet blev *jeg* fast Skribent!
2. (overlegent) Men *ej* ved Protokollen!
1. Syv Linier skrev jeg dér — omtrent.
2. Det sku' i Protokollen!
1. Men da de vilde mere ha',
jeg mange onde Ord dem ga' —,
hvorpaa jeg sagde Bladet a'.
2. Men *ikke* Protokollen.
2. *Jeg* kom i „Klub for Diskussion“.
1. *Han* førte Protokollen.
2. Og jeg blev *ej* kørt fast af no'n!
1. Ifølge Protokollen!
2. 300 Ord i eet Minut,
det sagde jeg da absolut —
og ikke *et* har jeg fortrudt!
1. Af *dem* i Protokollen!
1. Hvad vi i Tidens Løb bedrev,
2. *det* staar i Protokollen.
1. Mit flotte Navnetræk jeg skrev
2. helt *bag* i Protokollen.
1. Og naar jeg glemte Bog og Pen,
fik først jeg Skænd, men siden hen,
naar Grejerne blev glemt igen —
2. *Klaps!* — og Protokollen.
1. Den frygtede Eksamen kom,
2. det *ses* af Protokollen.
1. Vi fik jo vor Professordom!
2. (spydigt) Skal jeg *lukke* Protokollen?!
1. — Saa snakker vi *ej* mer om det,
det har jeg ikke Nerver te' —
Nej, saadan noget kan De se
2. *notert* i Protokollen.
- Be g g e :
Men saa vi jo Studenter blev,
det *staar* i Protokollen!

Med akademisk Borgerbrev,
som *trods*er Protokollen! —
— Men *den* og *Skolen* Minder ga',
som vi vil hædre her i Dag,
derfor vi nu ta'r Huen a'
for *den* og Protokollen!

En Tak.

Naar en Lærer skal betegne, hvad han mener vil være den største Faktor i sine Elevers Fremgang i Livet, da vil han ofte regne det gode Hoved og den kvikke Opfattelse som det første af alt. Det er vist, at uden Hoved kommer man ikke langt, men det kan ogsaa opleves, selv i det mindre Samfund, at den gode Forstand uden tilsvarende Hjerte- og Haandelag kommer til kort, naar de praktiske Krav møder frem.

Vor Skolefest blev Aarsag til, at en hel Del smaa lad mig sige „Kræfter“ skød frem af Flokken og meldte sig til Tjeneste ved Forberedelserne. De var ikke alle blandt „Etterne“ i deres Klasser, men de viste sig som nogle, der havde Hænderne retvendt, da det gjaldt saa sælsomme Arbejder som at lave Sværd, Skjold og Skæg til Holger Danske. Det var ikke en faglært Snedkersvend, som snittede og bejsede saa længe, til Kæmpesværdet sprang frem mellem hans Hænder — det var en ivrig Skoledreng, som ved den Lejlighed opdagede, at de skjulte Talenter maa frem i Lyset og blive andre til Hjælp. Hun, som lavede Skæg og Paryk, havde ingen Uddannelse i den højere Frisérkunst, men ogsaa hun beviste den gamle Sandhed, at *den*, som vil en Ting, som oftest ogsaa kan den.

Til alle disse smaa og store Hjælpere,

som virkede i det stille, retter jeg en Tak. Det var opmuntrende at se Eders Hjælpsomhed, og Skolen fik ved den Lejlighed Lov til at mærke, at flinke Hænder og praktisk Greb til Tider er det afgørende.

J. H.

En Lap,

fundet i Papirkurven efter Skolefesten.

I Lyngby og andetsteds hænger Berømtheder ikke paa Træer, derfor jeg tier ej længer om dem, som optraadte her: Hr. Holger med velfortjent Ære dybt blundet' i Stolen før; han tidlig og sent er paa Færde som vort Skoleblads Lynredaktør. Dronning Thyre regered' dem alle, baade Kæmper, Konge og Land, dog større jeg hende vil kalde, som selv sig og styre kan. Holberg, Baggesen møder med Lektierne lært paa en Prik, Hr. Jessen dem Livet forsøder med den højeste Matematik. Fa'r Holberg er født her i Staden, Hr. Jens nok fra Næstved kom; ret ofte de ses her paa Gaden med Brillen som Paven i Rom. Endnu er Ingemann liden, han sidder saa glad ved sit Bord, sikkert han bliver med Tiden til en Digter saa mageløs stor. De andre, som vist deroppe, bar Navne, som rent gik i Glem; maaske til Udødeligheds Toppe deres egne engang vil naa frem.

—p.

I Anledning af

dit onkelagtige Dask paa Skulderen, *Svend Thorsen*, i sidste Numer af V. B.: Du skriver, at Du hverken har Tid eller Lyst til at svare mig. Det første turde være en Overdrivelse. Det sidste forstaar jeg saare godt: jeg vilde nødtigt være i dit Sted. For imidlertid at spare Dig for denne „svare Pine“ vil jeg foreslaa Dig at svare mig paa et Samvittighedsspørgsmaal. Altsaa: Haanden paa Hjertet, Svend Thorsen! Tør og vil Du benægte, at min Kritik af Din Artikel i „Vort Blad“s Nr. 7 var rigtig? Af Dit Svar vil det maaske fremgaa, om første Del af Dit Citat (med 5 Fejl i een Linie) passer bedst paa Dig selv eller paa mig.

Helge Knudsen.

Kiel-Frederikshøj.

Sommerferien 1914.

Da vi kom derind, tog vi med det samme hen paa Hotel „Stadt Hamburg“, hvor vi fik en Kop The og gik i Seng straks efter.

Den næste Morgen -- altsaa Tirsdag — stod vi tidlig op og cyklede straks ud til „Røde Kro“, hvor vi var inde og faa noget at drikke og Lov til at se Fremmedbogen. I denne fandt vi bl. a. et Sted saadan noget lignende som: „Schuldirektor Tornberg mit Frau und 11 Elever fra Naerum Kostskole“. Dette harmede os i høj Grad; vi syntes jo gerne, han kunde have skrevet paa dansk. Der var jo ogsaa sat flere Spørgsmaalstegn ved det, og vi tillod os at skrive oven over „Fy, fy“.

Da vi havde set Volden her, cyklede Fader ind til Slesvig, medens Helge og jeg fortsatte Turen over Dannevirke og

Kovirke bl. a. forbi en tysk Øvelsesplads, hvor der laa flere udstoppede Uniformer og kom saa endelig ud til Klosterkrug; men da det nu var begyndt at regne temmelig stærkt, besluttede vi os til at søge ind til Slesvig og naaede ogsaa derind omtrent gennemblødt.

Da vi havde faaet os gjort i Stand og vasket, gik vi ned og spiste til Middag. Helge og jeg gik derefter nogle Ærinder i Byen, hvor vi bl. a. et Sted blev rost, fordi vi talte saa godt tysk. Vi var ogsaa oppe at se Gottorp Slot, som nu benyttes til Kaserne og gik herfra hjem, fik Fader med og var henne og se Domkirken, der er en nydelig Kilke indvendig, men jo desværre er mishandlet saa grusomt udvendig. Regnen strømede imidlertid ned, og vi turde derfor ikke begive os videre før hen paa Aftenen. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ cyklede vi endelig fra Slesvig og naaede efter et mindre Uheld til Isted Skovkro, hvor vi besluttede at overnatte. Det havde imidlertid stadig smaaregnet, saa vi maatte pudse vore Cykler, inden vi kunde gaa i Seng. Nu viste det sig imidlertid, at der kun var to Senge, og det blev nu Helges Skæbne at ligge paa Revnen mellem dem. Men vi sov da alligevel udmærket (Fader og jeg) og efter at have spist næste Morgen, begav vi os paa Vej sønden om Isted Sø og saa her paa Vejen en Mindesten paa det Sted, hvor Læssøe faldt. Længere oppe mod Øvre Stolk saa vi et lignende for Schleppegrell. Vi cyklede videre gennem Øvre Stolk, naaede endelig ud til Landevejen og fulgte denne til Helligbæk Kro, i Nærheden af hvilken de første Kristne er bleven døbt. Herfra cyklede vi videre gennem Sønder-Smedeby, hvor vi besaa de stedlige Monumenter og Krigergrave. Da vi naaede op til Oversøe, var vi ogsaa

her rundt og saa paa baade de danske og tyske Mindesmærker, hvorefter vi lagde os i Græsset nede ved Sankelmark Sø og skrev hjem og prøvede paa at sove til Middag, hvad der selvfølgelig ikke lykkedes for os, da der af og til kom nogle Drengene drivende med en Flok Køer, der skulde ned at vandes. Fra Oversøe cyklede vi ind til Flensborg, hvorfra vi straks tog med en Damper over til Lyksborg. Her spadserede Helge og jeg en Tur rundt om Slottet, medens Fader blev nede ved Stranden og skrev nogle Breve.

Da vi kom tilbage til Flensborg, var vi en Tur oppe paa den gamle Kirkegaard for at se paa Krigergravene, og en Tur ude at se Nørreport, den eneste tilbageblevne Port i Flensborg.

Næste Morgen — Torsdag — tog vi med Damperen ud til Graasten, hvor vi saa Slottet og Kirken, som Prøjserne i 64 benyttede til Hestestald. Herfra cyklede vi videre op til Dybbøl Præstegaard, i hvilken vi spiste til Middag og besaa Kirken og Kirkegaarden med General Bülow's Grav. Senere var vi i Vandet i Vemmingbund, hvorfra vi saa et tysk Luftskeib sejle ind over Flensborg, og oppe at se Skanserne samt en Udstilling paa Dybbøl Mølle med Minder fra 64. Fra Dybbøl cyklede vi over til Sønderborg, hvor vi straks tog ind paa det danske Forsamlingshus. Her paa Aftenen var vi ude at gaa en Tur og hørte her nogle skrækelige Hyl nede fra Havnen. Da vi havde faaet at vide, at det var Krigsskeibene, der sammenkaldte deres Mandskab, gik vi straks derned og saa netop en Torpedøjager sejle ud og en anden i Færd med at gøre sig rede til at sejle. Idet den sejlede, raabte Befolkningen „Hurra“ og „Lykkelig Hjemkomst“ og den Slags.

Næste Formiddag tog Fader over

Faaborg hjem, da han var bange for at blive der længere; men vi andre cyklede videre op forbi Skanse X og ad Aabenraa til. Et Stykke Vej udenfor Aabenraa mødte vi to unge Mænd, som vi fulgtes med et Stykke Vej. De fortalte, at de rejste rundt og spillede danske Sange for Folk og fik til Gengæld Lov at være hos dem om Natten.

Da vi naaede ind til Haderslev, saa vi nogle røde Plakater slaaet op paa Telefonpæle og lignende, hvorpaa der stod, at Kejseren havde befalet Riget i Krigstilstand, det sidste Skridt før almindelig Mobilisering.

Her tog vi ind og besøgte en Bekendt af os, en af de danske Ledere der, Advokat Andersen. Senere paa Eftermiddagen var vi en Tur ude i Byen og hørte nu, at de danske Redaktører der i Byen var bleven fængslede. Advokat Andersen ventede selv at blive sat fast og raadede os til at se at komme ud hurtigst muligt, inden Grænsen blev spærret. Vi besluttede saa at cykle af Sted og satte fuld Fart paa og naaede ogsaa at komme over Grænsen. De næste, der kom over maatte frem med Papirer, og da vi ingen havde, var det

i sidste Øjeblik, vi slap bort. Næste Morgen — Lørdag den 1. August — sejlede vi over til Assens, og dermed maa vor Tur i Sønderjylland jo siges at være færdig.

Vi havde nu gjort en Tur under usædvanlige Forhold, en Tur, som vi sikkert aldrig glemmer.

Thorkil Knudsen.

Tryksager

af enhver Art

leveres hurtigt, i fikt Udstyr og
til moderate Priser fra

NORDRE BIRKS BOGTRYKKERI

Jernbanevej 25. Telf. Lyngby 301.

„Vort Blad“s Kronik.

„Vort Blad“.

Der klages bestandig over „Vort Blad“. Gang paa Gang overfalder Redaktørerne med „brutal“ Kritik over, at Bladet er tyndt og tørt, men Grunden tales der intet om.

Og hvor skal Skylden for alt dette da søges? Hos Eleverne selv, naturligvis! „Vort Blad“ er oprettet af „Lyngby højere Almenskole“s Elever, det udgives

af dem selv, og Formaålet med det har været at skabe et Organ, i hvilket deres Skoleinteresser kan varetages — et Samlingspunkt for dem, foruden at det tillige skulde hjælpe til at udvide deres Evne til Penneforsvar ved Diskussioner o. a. — Men naar Eleverne svigter deres Blad, naar ingen af dem mere gider røre en Pen for dets Eksistens, hvad bliver saa Følgen?

Jo, saa udtømmes efterhaanden de stakkels Redaktører ganske for Ideer og Emner, og hvis de bestandig selv skal skrive alt til Bladet, da er det ikke

Skotøjsforretningen „REFORM“

Hovedgaden 80. Telf. 279.

anbefales.

H. Borchers,

Blikkenslager.

Hovedgaden 7. Telf. 141.

Lyngby.

Vi anbefaler Skolehandelen.

(Frk. Ditlevsens Bogbinderi og Papirhandel).

Georg Eckardts Eftf.

Astrid Nielsen.

Manufaktur og Trikotage.

Egen Systue..

*For god Pasning og Forarbejdning
garanteres.*

J. Mehren, Frisør- & Barbørsalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

Lyngby Broderimagasin.

MARY PETERSEN.

Jærnbanevej 1.

Klaverundervisning.

Fru Ruth Preisler,

*3-aarig Elev af det kgl. Musik-
konservatorium.*

**Blomsterforretningen „FLORA“ har altid friske
Blomster og Kranse.**

Jærnbanevej 1, Lyngby.

Kaffehandelen „Kronen“, Hovedgaden
Tlf 362. *anbefales.* M. AARØ.

deres Skyld, hvis Bladet sætter Kursen ad Wandsbeck til og dets Indhold bliver tyndere og uinteressant.

For Øjeblikket er der kun et Par Elever (foruden Redaktørerne), der ønsker at holde deres Blad paa Fode ved at skrive i det. Selv tre af Bladets fire Medarbejdere slumrer paa Dovenskabens dorske Leje; de, Eleverne har udpeget til at virke ved „Verdensorganet“ skriver meget mindre end alle Eleverne til sammen — de skriver nemlig intet, — større Uforetagsomhed skal man langt bort for at finde Mage til. — —

Desuden et Par Ord angaaende Kritiken!

„Vort Blad“ udkommer, og stemples med det samme af de fleste som mindre godt, og en ganske hensynsløs Kritik rettes mod Redaktørerne; men ganske ud i Luften og uden Grund. Man angriber og kritiserer mundtlig, dog mest bag vor Ryg; thi med Alvor at rette en Kritik i Bladet mod dets Indhold, er der selvfølgelig ikke Tale om. Og spørger man: hvorfor? lyder som Svar altid det Sludder om Frygt for, at Artiklerne skal blive kasseret, og derfor

VETT & WESSELS
UDSALG

Konfirmationsudstyr
købes bedst og billigst hos
JOHS. PETERSEN.

Sæbe- & Parfumerforretningen Hovedgaden 7.

Køb deres Varer hos
Carl Johansen.

Børneregfrakker og Skoleslag

i alle Størrelser.

R. W. Rasmussen.
Telf. 151.

Christian F. Kehlet

anbefaler sig med
hjemmelavet Konfekt
Hovedgaden 43.

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Villa Skrænten.

er det behageligst at kritisere uden paa mindste Maade at motivere.

Den Elev, der til Skolefesten skrev i en Sang:

„Vort Blad“ er blevet baade tyndt og tørt, den Melodi vi længe alt har hørt o. s. v.

skulde i Stedet for hellere have sat sig hen og skrevet en ordentlig Artikel til sit Skoleblad, end „rakke ned“ paa det.

Kritisér „Vort Blad“, men gør det i Bladet selv!

Slut Trop om det og støt det ved at være Abonnent, ved at virke for dets

Udbredelse og ved gode Indlæg, da først bliver „Vort Blad“ virkelig til noget stort, og rigtigt til et „Elevernes Blad“.

Og den Dag, paa hvilken Eleverne omvender sig og begynder at skrive i „Vort Blad“, da kan man i Sandhed ønske dem til Lykke.

Poul Larsen.

Inger Ditlevsens

Bogbinderi og Papirhandel samt Skolematerielhandel anbefales.

(Lige ved Siden af Realskolen).

Tavler - Penalhuse.

**Salmebøger - Prospektkort - Lykønskningskort - Gravurekort,
Telegrammer - Telegrammappen, Prospektkort-Album - Amatør-Album,
Glansbilled-Album - Frimærke-Album - Frimærker - Samlermærke-
Album - Æskepost - „Lommebog for Skoleelever“!**

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34. Empire Visit, blank, 1 Kr. 50 Øre pr. Dusin.
Empire Visit, mat, 2 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7.

**Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel,
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 40. Tlf. 55.**

Vor anerkendte ekstrafine

Java-Kaffe

anbefales.

Sophus Lund & Co,

Hovedgaden 23. Telf. 88.

„Penkala“ er den bedste Lommeblyant.

„Kaweko“ er den bedste Fyldepen.

Dagbøger. Lommebøger, Lommeblokke.

Frimærkealbum og bru

Fotografiske Artikler = Amatør-Album.

„Verdenskrigen“. Et Hæfte à 0,25 hver 14. Dag

Knud Henriksen,

— **Bog-, Papir- og Kunsthandel,** —
Hovedgaden 26.

Telefon 57.

**Festgaver købes hos
C. KLESTRUP. Urmager og Guldsmed, Telf 337.**

Udgivet af Elev.r i „Lyngby højere Almenskole“. *Redaktører:* Hilmer Gudmundsson og Po. Larsen. Trykt i Nordre Birks Bogtrykkeri, Jernbanevej 25, Lyngby.